

1. Leuvens Schoonheid, als ik U zie,
 welt de vreugde in mijn borst.
 In Uw straten zing ik luid een lied,
 schallend vol van levensdorst.
 Groene schachten, onbezonnen,
 kwamen wij in Leuven aan,
 om een leven te beginnen,] bis
 een vrij en zorgeloos bestaan.

2. De Hallen en de aula wenken,
 doch de weg erheen is zwaar,
 immers, aan 't stadhuis gekomen,
 wacht ons menig vriendschaar.
 Volle potten vrolijk klinken,
 menig meisje lijkt ons zoet,
 en bij oude liedertonen] bis
 schept een boemelaar zich moed.

3. d' Oude Keizersberg kijkt neder,
 Sint-Michiël houdt ons in 't oog.
 Toch bekruipt de dorst ons weder,
 't volgend glas gaat reeds omhoog.
 Ligt de stad dan aan onz' voeten,
 buigt voor ons het firmament,
 morgen zullen wij wel boeten.] bis
 Hier en nu heerst de student.

4. Moet ik eens van Leuven scheiden,
 worden mij de ogen nat,
 'k zeg vaarwel aan al U, vrienden,
 steken wij een laatste vat.
 Snel vervlogen zijn de jaren,
 die in Leuven doorgebracht,
 en verstrooid de vriendscharen,] bis
 ware bron van levenskracht.

5. Daarom groet ik U, mijn Leuven,
 U behoort mijn ziel, mijn hart,
 gij gaaft mij mijn schoonste jaren,
 d' Alma Mater, d' Oude Markt.
 Wie hier nooit een rolling maakte,
 wie niet elke kroeg goed kent,
 wie niet fier een lint wou dragen] bis
 was in Leuven geen student.

Tekst: 1997, Steven Janssen & Pieter Jan Steelant
Muziek: 1899, 'Heidelberg, du Jugendbrunnen',
Otto Lob (1837-1908)